

La justícia en evidència?

Aquests dies ha quedat vist per a sentència el judici del Tribunal de Comptes contra diversos exrepresentants de la Generalitat, encapçalats per Artur Mas, Joana Ortega, Irene Rigau i Francesc Homs, que va ser defensat per la manresana Montse Rosell. Unes defenses molt coordinades enfront de les acusacions de Societat Civil Catalana, Abogados Catalanes en Defensa de la Constitució, ministeri fiscal i l'advocat de l'estat. Es tracta d'una jurisdicció especial, on la principal responsable és la consellera de Comptes, Margarita Mariscal de Gante. El resultat es preveu llarg, com a mínim, fins després de Nadal. Rosell considera que el judici va anar molt bé i reconeix que en les formes es va tractar totes les parts de manera exquisida, ja que als interrogats se'ls va permetre parlar i fer les seves respostes. Jutjats prèviament per la via penal, on tan sols van ser acusats per desobediència, amb sentència impugnada en les diverses instàncies, on els polítics defensen que van obeir les resolucions del Parlament de Catalunya, van ser inhabilitats.

Ara, els advocats defensors han posat en evidència que el TSJC va refusar la malversació, amb una resolució judicial que és ferma. Els contractes es van fer abans del 4 de novembre, quan el Constitucional va suspendre la convocatòria del procés de participació, per tant, lícits. En canvi, la instrucció del Tribunal de Cuentas ha volgut fer creure que eren il·lícits, en contra de les resolucions judicials. Si la fiscalia ha mantingut una mateixa postura per què ara la contradueixen els seus companys del Tribunal de Cuentas? Què hi fa l'advocat de l'estat en aquest judici, on presumptament la perjudicada seria la Generalitat de Catalunya? Tot indica, doncs, la nul·litat d'actuacions. És increïble que els presumptes implicats no puguin participar en l'actuació d'un procediment, i en canvi sí l'advocat de l'estat, que no està legitimat per fer-ho. En el fons, la responsabilitat comptable és de partides pressupostàries, amb contractes vàlids, que han passat totes les intervencions. Què vol discutir el Tribunal de Cuentas? Si ni tan sols pot entrar a analitzar si un contracte és vàlid o no, perquè estaria envaint competències que no li pertocuen. Uns òrgans penals ja han dit que no hi havia malversació. Si apliquen el Dret, els acusats haurien de sortir amb totes les demandes desestimades. Què s'inventaran, de nou?